QUÆSTIO MEDICA,

Quodlibetariis diſputationibus manè diſcutienda in Scholis Medicorum, die Mercurii ſextâ Junii, 1569

M. JACOBO DE BOURGES, Doctore Medico, Præſide.

An Infantum nævi ab imaginatione Matrum?

MIRABILIS fœtûs cum utero Materno nexus! Adeò intimus, ut hominem integrum integri hominis dicas eſſe partem. Uteri glandulæ poſt conceptum lacteo paulatim liquore turgeſcentes in placentulæ membranâ reconduntur molli: Glandulæ verò placentæ ſenſim accreſcentes glandularum uterinarum intercapedinibus infiguntur. Hac mechanice mutuò ſeſe tangunt firmiterque cohærent uterus & placenta, viaque alimento ad fœtum ex corpore Matris deferendo facilior paratur. Alimentitium humorem Chylum per vaſa Meſenterii lactea in uterum transfundi, oculatiori autopſiæ planè repugnat: Vaſa namque illa, quæ in belluarum prægnantium utero conſpicua albeſcunt, ſummiſque compreſſa digitis lacteum profundunt ſuccum, non ex Meſenterio ſed ex arteriis uterinis prodeuntia, veluti propagationes quædam in veſiculoſas uteri glandulas terminantur. Uteri vaſa vaſis placentæ connecti & inoſculari, merum eſt Anatomicorum parum diligentium figmentum. Succus enim lacteus ex glandularum uteri canaliculis ſtillans, poros membranæ placentam obtegentis ſubeundo, in ipſius placentæ glandulas elutriatur. Inde Matris à naturâ inſtitutum cum fœtu commercium, tamdiu duraturum, quamdiu amica illa inter utrumque copulatio duraverit. Hìc jure dicas optimo συμπαθέα πάντα. Ut fœtus à Matre alimoniam, ſic multa mala ſolet mutuari; etenim, quo morbi hæreditarii in parente fovebantur, fermento una cum alimoniâ tranſmiſſo in longam prolem non rarò propagantur. Suo certè domicilio viventi fœtus ita mancipatur, ut ipſa Matris imaginatio in eum dominetur.

HOMINUM mens divinæ particula auræ, incorporea ſubſtantia, omnis extenſionis expers; hujus & corporis conjunctio opus ſummo Creatore dignum, humanum captum fugiens. Corporis fabrica tribus adminiculis concatenatis ſuffulcitur, ordinato ſpirituum influxu, ſanguinis moderatâ fermentatione, & ſolidarum partium tenſione congruâ: Sanguinis circuitus his benè conſtitutis inculpatè abſolvitur; ſpirituum fons ſanguis; tonus partium à ſpiritibus; fermentatio à ſalibus; nec ætherem excludas. Serie reciprocâ omnia in unum conſpirant; alterum vacillat? reliqua nutant. Qui ſine ſuccorum fermentatione, omnia pinſantes, hæc fieri contendunt, ineptè cum naturâ tricantur. Animæ verò natura in cogitationibus tantùm conſiſtit; hæ inconſtantis ergaſtuli, in quo illa veluti in ſervitute detinetur, excitantur repetitis motionibus. Objectorum externorum occaſione nervorum extremitates organis inſertæ agitantur, vibranturque; hujuſmodi motio per tractum nervorum ad cerebum uſque interruptâ vibratione continuatur: Spiritus cerebri incolæ juxta ſuſcepti motûs impreſſionem in quaſdam veluti undulationes intra ipſum cerebrum aguntur; hinc perceptio & quædam ſimul imaginatio. Refluxum ſpirituum ab organis ad cerebrum ſi admittas, adverſo flumine Philoſophiam tranſnatabis: Hi ſiquidem ex cerebro tamquam ex fonte indeſinenter ſcaturiunt, non itaque contrario motu ad originem recurrent. Natura uniuſmodi eſt, ſimpliciterque operatur. Si intra cerebrum, abſente licèt objecto, idem quem in illius præſentiâ ſpiritus obtinuerant, motus redierit, eadem excitatur idea, veraque ſequitur imaginatio; quæ eò fortior diſtinctiorque erit, quò motus ſpirituum facilior, expeditiorque. Tota illa mirabilis incorporeæ ſubſtantiæ cum materia conſpiratio in eo ſtat, ut quaſdam animæ perceptiones certi corporis motus; & viciſſim quaſdam corporis motiones certæ cogitationes mentis conſequantur.

NATURÆ inſtrumentum ad omnia motus eſt localis, tanto faciliùs communicandus, quanto corporum movendorum reſiſtentia minor. Natura mulieres molli & delicato fibrarum contextu donavit; hanc corporis teneritudinem vitæ inſtitutum non parum fovet & auget: Nervi tenuiores pulſati quemadmodum fides fortiùs & citiùs contremiſcunt: Mulierum mens præ virorum mentibus multò minùs variis ideis intenta objectorum, quibus maximè attendit, impreſſiones retinet pertinaciſſimè, quarum conceptæ ideæ vix poſſunt deleri, ſed manent altâ mente repoſtæ, ſpiritibus eadem in cerebro veſtigia inſculpta ſponte repetentibus & ſubeuntibus, ſemper redituræ. Hæc enim veſtigia tam altè impreſſa ſpiritus frequentiùs terunt; etenim cùm fluidâ ſint ſubſtantiâ præditi, versùs illam procliviùs feruntur partem, quâ via maximè patet, quamque ſibi repetitis per cerebrum curſibus ipſi excavârunt. Verumenimverò ea eſt mechanica cerebri conſtructio, ut ſpiritus hujuſmodi veſtigia ſubire nequeant, quin ex illis exilire & reflecti teneantur, ad eos potiſſimum nervorum tubulos, qui objectorum iconibus in cerebro adumbratis è regione reſpondent. Hunc ſpirituum reflexum motum variæ corporis actiones conſequuntur, obſcuriſſimo olim ſympathiæ & antipathiæ myſterio deſignatæ, facilè verò hodie mechanicâ ratione explicabiles. Cave tamen, credas ſpiritus ita reſultantes, dum ad diverſas feruntur corporis regiones, illâ, qua ſigillati fuerant in cerebro, ἰχνογραφίᾳ penitus ſpoliari.

NIMIUM naſuti homines nævos infantibus per matrum imaginationem inuri omnino negant; ſed, *Naſutus ſis uſque licèt, ſis denique naſus*, quotidiana contrarium ſuadet experientia; etenim infantes plurimos characteribus huic aliæve rei ſimilibus commaculatos videmus: iſtiuſmodi ſtigmata ſuis imaginationibus Matres referenda eſſe conclamant, cùm ſimilia videantur rebus, quibus illæ in graviditate attentâ contemplatione ſtuduerunt. Stupendi hujus & ſæpè conſtantis effectûs cauſam in fortuito liquorum concurſu ponere, hominis eſt ab optimâ phyſices ratione plurimùm aberrantis. Meliùs in ſcopum collimare videntur, qui dum phænomeni rationem reddere conantur, non ſuæ, ſed matrum imaginationi attendunt. Quibuſdam objectis prægnantes admodum afficiuntur; jucundæ enim rei viſione exultant, illiuſque poſſidendæ deſiderio conflagrant; objecti triſtis miſerique conſpectu mærent; novâ re aut oſtento quodam nimiùm icuntur, & in admirationem abeunt. In his omnibus animi commotionibus ſpiritus è cerebri veſtigiis impetuosè ad diverſas corporis partes reflectuntur, ita modificati & iconici, ut objectorum imaginem in tenero fœtûs corpore queant delineare: Figura enim & character cujuſque corporis ut in aliud fideliter tranſeat, intercedere debet intimus utriuſque corporis contactus, preſſio ſufficiens, diſtinctus omnium ſuarum partium in agente ſchematiſmus & materia obſignanda conveniens. Hæc omnia, ſi quæras, in fœtu & Matris ſpiritibus reperies.

VEHEMENTER errant, qui ſpiritus utpote fluidos nullâ poſſe figurâ obſignari ineptè credunt. Nil fluidius lumine; quod nihilominus figuras rerum repræſentat. Quid lumen ſit, quæris? Globuloſam materiam ſolidam & ſummè agitatam Carteſius obtrudit; at meliùs certè noſtri temporis celeberrimus quidam Philoſophus, nullum elementum præter materiam ſubtilem & craſſam admittens, lumen eſſe materiæ ſubtilis minutiſſimos vortices ingenioſus contendit; hi enim (ſive mavis) globuli utcunque ſpiritibus fluidiores videntur, & tamen ex ſingulis objecti punctis exilientes in oculorum retinâ vel in pariete cubiculi atrati vitro artificiosè muniti objectorum ſimulacra depingunt, quovis licèt vento agitati, aut magnum ſpatium emenſi, aut in oculorum humoribus, & vitro refracti; id nunquam efficerent, niſi compendiarias objectorum imagunculas ſuis particulis imitarentur. Quidni & etiam animales ſpiritus, quantumvis fluidi, veſtigiorum cerebri modificationem retinebunt? poſtmodùm in tenero fœtûs corpore inſculpendam aut delineandam. Nec te minùs erudiet hunc ſpirituum conſtantem characterem fortiſſima melancholicorum imaginatio, qui, dum canes & interdum pullos aut alia animalia ſe abſurdè credunt, per ſpiritus in veſtigiis cerebri jam obſignatos vocis inſtrumenta & corporis partes ita contorquent, ut latrando geſtiant, & pipiendo ſaltent. Viam quæris, per quam ita figurati ſpiritus ad fœtum deveniant? Adſunt nervi ad omnes corporis partes protenſi, quorum ſpiritus ſucco intermiſti lacteo poſſunt ad corpuſculum fœtûs commeare. Quapropter mirum minimè videri debet, ſi Infantes tanquam imaginationis Matrum ſervi ſtigmatici & notis compuncti in mundi ſcenam exeant.

Ergò Infantum nævi ab imaginatione Matrum.

Domini Doctores diſputaturi.

M. Ludovicus-Franciſcus Dutal. M. Michaël-Ludovicus Reneaume de la Garanne, è Regia Scientiarum Academia. M. Ludovicus Demondiers Dugué. M. Raymundus-Jacobus Finot. M. Claudius Berger, è Regia Scientiarum Academia. M. Philippus-Bernardus de Bordegaraye. M. Claudius Quiquebeuf. M. Bertinus-Simon Dieuxivoye. M. Joannes Boudin, Sereniſſimi Delphini Principis Medicus Primarius.

Proponebat Pariſiis PETRUS AZEVEDO, Hiſpanus, Baccalaureus Medicus. A.R.S.H. 1703.